

نگاهی به پرونده علمی آیت الله واعظزاده خراسانی به بهانه خدمات قرآنی او در آستان قدس رضوی

شیخ ذوالفنون

آیت الله محمد واعظزاده خراسانی میان اهل علم به فقیه و وحدت معروف است. شخصیت علمی او در حوزه های مختلفی تعریف شده بود. از این روی در زمان حیات مورد وثوق اندیشمندان مسلمان در حوزه های مختلف علوم انسانی بود. او که از شاگردان زعیم حوزه های علمیه شیعه؛ آیت الله العظمی بروجردی بود، یکی از مؤثرترین چهره های تقریب مذاهب اسلامی در سده اخیر به شمار می رود. گرچه چهره تقریبی آیت الله بیفش از سایر وجوه شخصیتی او مورد توجه اندیشمندان جهان اسلام واقع شده است و از آقای واعظزاده شخصیتی فرامذهبی و فراملی ساخته، امانی توان از سایر فعالیت های علمی آن فقیه فقیه چشم پوشی کرد. برای معرفی بهتر پژوهشگر فرهیخته آستان قدس رضوی و خدماتی که به جهان اسلام داشته است، مروری بر زندگی و شخصیت آیت الله واعظزاده خراسانی خواهیم داشت.

یکم: در تکاپوی علم و اندیشه

مکتب خانه شد و بعد از مدتی به دبستان رفت. وی در اواخر سلطنت رضا خان، پس از حادثه مسجد گوهرشاد به همراه پدر، راهی نجف اشرف شد و در زمانی که ۱۴ سال بیشتر نداشت، تحصیلات حوزوی را شروع و طی اقامت سه ساله دروس مقدماتی (صرف، نحو، منطق) و مقداری از کتاب «مطول» و شرح لمعه را فرا گرفت. استاد واعظزاده خراسانی، اوضاع نجف را، در این برهه از تاریخ، این گونه بیان می کند: «...در آن زمان، دولت انگلستان، به بهانه حفظ پایگاه های خود، دولت مورد نظر خود را روی کار آورد. لذا علما به مبارزه برخاستند

آیت الله محمد واعظزاده خراسانی در ۲۵ خرداد ۱۳۰۴ شمسی در خانواده ای دینی و دوستانه ائمه اطهار (ع) چشم به جهان گشود، او را محمد نامیدند.

پدر او مشهور به حاج شیخ مهدی واعظ خراسانی از خطبای بنام مشهد، فرزند حاج محمد حسین واعظ مشهدی، از محدثان و واعظان مشهور قرن سیزدهم هجری، معروف به «افصح الواعظین» فرزند محمد حسن مدرس از واعظ مشهور مشهد بود. در سن پنج-شش سالگی برای فراگیری قرآن وارد